

Tanke, som nu er fremdragen paa Grund af de Duffer, der fremkom, navnlig fra den anden Afdeling af Repræsentationen. Jeg troer overhovedet ikke, at det kan nægtes, at de Fordele, som fremkomme, ad den Vej, man nu slaar ind paa, ere saa store, at de vel kunne opveie den maasske større Tilgængelighed, der var paatænkt ved det andet Lovforslag. Foruden at der ved den Maade, som her paatænkes iværksat, gives Leilighed til mange flere, til mere forskjelligartede Forskiffringer, end Tilfældet vilde være efter det andet Lovforslag, mener jeg ogsaa, at der ved denne Lov er gjort Alt, hvad man med Billighed kan forlange fra den menige Befolknings Side, for at den kan benytte Anstalten. Det ærede Medlem og det høie Thing maae ikke glemme, at naar Communernes Deeltagelse heri overhovedet skulde have Noget at betyde, eller skulde vise sig i en betydende Virksomhed, for at fremkalde en Benyttelse af denne Anstalt, vilde der kræves ikke saa ganske saa Offre af Communierne. Naar denne Deeltagelse virkelig skal udrette Noget, kræves der for det Første, at der i Communens Bestyrelse findes, eller at der talskab til Communens Disposition staaer en Mand, der har Interesse for denne Sag og vil offre ikke saa lidt Tid baade paa at gjøre Befolkningen bekendt dermed og paa at være til Disposition. Thi naar man ogsaa i Forbindelse hermed accentuerer den egentlige Indbetaling og overhovedet indtaler Duffer, der næsten maatte føre til at der bestandigt holdtes et aabent Contoir, da vilde dette jo medføre saadanne Besværligheder for Communierne, at jeg har troet det vanskeligt at stille en saadan Fordring til dem, hvormod jeg, netop ved at benytte Postcontoirerne, der skulle være aabne hele Dagen, og ved at benytte enhver mindre Postexpedition, hvoraf der i Tidens Løb vil komme flere og flere, har troet at byde en saa bekvem og hyppig Udgang til at benytte Anstalten, at det egentlig ikke er berettiget at stille yderligere Fordringer i saa Henseende. Men det forekom-

mer mig ogsaa, at det ærede Medlem egentlig gik meget videre, end der laa i hans Forudsætninger, thi fordi der ikke er krævet nogen umiddelbar eller, om jeg saa maa sige, nogen officiel Medvirkning fra Communernes Side, har, som det ærede Medlem selv angav, Benyttelsen af saadanne Anstalter en saa betydelig Interesse for Communierne, navnlig for at forhindre Fattigdom, at der vistnok i denne Interesse er tilstrækkelige Motiver for Communierne til, uden at være satte i Forbindelse med Anstalten, dog at gjøre deres for at henlede Befolkningens Opmærksomhed derpaa, og at være den behjælpelig med at gaae den letteste og bekvæmste Vej til at naae Maalet. — Hvad nu angaaer Bestyrelsens Stilling, da turde de Bemærkninger, hvormed jeg indledede mit Foredrag, være tilstrækkeligt betegnende for den Stilling, jeg anseer det for nødvendigt at indtage ligeoverfor Bestyrelsen. Naar Anstalten drives for Statens Regning under dens Garanti og navnlig paa Finantsministerens Ansvar, er det aldeles klart, at han ikke kan være tjent med en Bestyrelse, som til enhver Tid kan emancipere sig fra Paavirkningen fra hans Side, og jeg anseer den Bestemmelse, som i den Henseende er truffen, for at være heldig. Jeg finder, at det er den rette Maade, hvorpaa Finantsministerens Stilling og Medvirkning er varetagen, at man i Loven selv siger til de Mænd, der forestaae Anstalten: Denne Maade er den ordinære, hvorpaa I kunne anvende Eders Midler, ville I gaae udenfor dette, da maae I conferere med Finantsministeren derom. Det forekommer mig ikke, at man har nogen Ret til at betvivle, at naar Bestyrelsen foreslaaer en forstandig Benyttelse af Anstaltens Midler, der da fra Finantsministerens Side ikke let vil reises nogen alvorlig Indvending derimod. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) yttrede en Tvivl om, hvorvidt der kunde skee nogen Forandring i Tarifferne undtagen gennem Lov. Jeg siger, at det forekommer mig aldeles evident, at der ikke